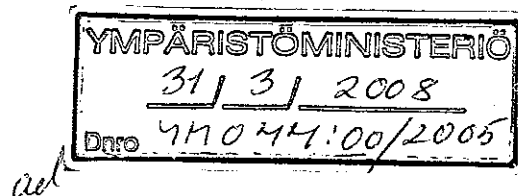

31.3.2008

HAM-2007-J-10-82

Ympäristöministeriö
kirjaamo.ym@ymparisto.fi

Ympäristöministeriön kirje 19.2.2008 dnro YM044:00/2005

LAUSUNTO YMPÄRISTÖLUPAMENETTELYN KEHITTÄMISEN (PROJEKTI III) LOPPURAPORTISTA

Hämeen ympäristökeskus lausuu ympäristölupamenettelyn kehittämisen loppuraportista seuraavaa.

1 Lähtökohdista ja suuntaviivoista

Ympäristölupaprosessin kehittäminen on nykyisessä muutos- ja resurssitilanteessa tarpeellista. Valtionhallinnolle asetettujen säästötavoitteiden saavuttaminen edellyttää myös uudenlaisten menettelytapojen käyttöönottoa. Lupamenettelyjä ja valvontaprosesseja sekä niitä palvelevia tietojärjestelmiä on kuitenkin tarkasteltava kokonaisuutena ja valvonnan tarpeet on koko ajan otettava tehtävässä kehitystyössä huomioon.

Projekti on keskittynyt lupamenettelyä koskevan asiointiympäristön kehitystyöhön. Sen sijaan nykyisen lupaprosessin vaiheiden tarpeellisuudenarviointia ei ole tehty. Myöskään kansalaisten osallistumismahdollisuuksien ja menettelyjen kehittämiseen ei ole kiinnitetty riittävästi huomiota. Näihin asioihin tulee jatkossa paneutua. Kansalaisten tosiasiallisia osallistumismahdollisuuksia tulee pyrkiä parantamaan. Nykyistä lupamenettelyä voitaneen myös keventää ainakin kunnilta pyydettyjen lausuntojen osalta pyytämällä pakollinen lausunto vain ympäristönsuojeluviranomaiselta. Pienissä asioissa myös viranhaltijan lausuntoa voitaisiin pitää riittävänä. Myös lehti-ilmoitusten julkaisemisessa on syytä antaa viranomaiselle yhä enemmän harkintavaltaa.

Tietotekniikan täysimääräinen hyödyntäminen kehittämisessä on perusteltua. Ennen uusien järjestelmien käyttöönottoa on niiden toimintavarmuus ja käyttäjäystävällisyys vain huolellisesti varmistettava. Erityisesti on huolehdittava, että nykyisin olemassa olevat tietojärjestelmät (VAHTI, AHJO, HERTTA, PIVET, POVET, MATTI, VESTY) on tiiviisti integroitu uuden toimintaympäristön kehitystyöhön. Lisäksi yhteensopivuus kemikaaliviranomaisten uuteen KEMU -valvontarekisteriin tulee varmistaa. Lisääntyvään etätyöhön on uudis-

tuksessa kunnolla varauduttava. On myös huolehdittava, että uusi sähköinen asiointijärjestelmä soveltuu hyvin vesilain mukaisten hakemusten käsittelyyn sekä mahdollistaa jätelain ja ympäristönsuojelulain mukaisten ilmoitusten käsittelyn niin valtion- kuin kunnallishallinnossa.

2 Lupaviranomaisen ja valvontaviranomaisten roolit

Valvontaviranomaisen rooli lupakäsittelyssä tulee olla selkeä ja työnjako lupa- ja valvontaviranomaisen kesken täsmällinen. Samalla on luotava toimivat yhteistyömekanismit ja kokonaisuuden tulee olla joustava.

Lupa- ja valvontaviranomaisten työnjakoa ja toimintamalleja on kehitettävä. Valvontaviranomaisen päätettäväksi on siirrettävä kaikki valvontatyöhön kiinteästi liittyvien asioiden päättäminen. Esimerkiksi määräaikaistarkastusten yhteydessä valvontaviranomaisella tulisi olla mahdollisuus antaa lupavelvollista toimintaa koskevia täydentäviä määräyksiä. Lupaviranomaisella taas tulisi olla entistä enemmän mahdollisuuksia delegoida valvontaviranomaiselle asioiden ratkaisemista. Lupaviranomaisen tarkastusmuistiot on syytä jatkossa tallentaa VAHTI-järjestelmään.

Valvonta- ja lupaviranomaisten hallintojärjestelmä on rakennettava organiseksi ja organisaatioiden raja matalaksi. Luvan käsittelyjärjestelmää on myös kehitettävä niin, että aluekeskuksissa työskentelevien virkamiesten asiantuntemus on tarpeen mukaan hyödynnettävissä lupapäätöksiä valmisteltaessa tai ratkaistaessa. Siksi määräaikaisten tai sivutoimisten virkajärjestelyt eri organisaatioiden välillä on tehtävä mahdollisiksi ja hallinnollisesti helposti järjestettäviksi. Tämän helpottamiseksi myös etätöitä tulee suosia ja henkilöstön työntekeä eri aluekeskuksen tiloissa tulee tehdä mahdolliseksi ilman erityisjärjestelyjä. Asiantuntemuksen tehokas hyödyntämien edellyttää uudenlaisen integroituneen, joustavan ja verkostomaisen työskentelytavan omaksumista. Samalla vain on huolehdittava, että luvan käsittelymaksuista osa voidaan ohjata alueellisisille ympäristökeskuksille.

Loppuraportissa todetaan, että eräiden toimialan lupien käsittelyä varten perustettaisiin asiantuntijoista koostuvia valmisteluryhmiä. Asiantuntijaryhmien perustaminen on kannatettavaa ja jatkoa jo nykyisin oleville epävirallisille toimialaryhmillä. Ryhmien toiminnan on syytä kattaa myös valvontakysymykset, sillä lupa- ja valvonta-asiat muodostavat yhteisen kokonaisuuden.

3 Ratkaisupankki

Loppuraportissa esitetyn ratkaisupankin rakentaminen olisi varmasti hyödyllinen, mutta samalla haasteellinen työ. Mallimääräysten laatiminen tai annettujen määräysten valinta sekä kootun tietokannan ylläpitäminen on myös henkilöstöresursseja kysyvä tehtävä, eikä se ole helposti nivottavissa normaaliin lupaprosessiin. Mikäli ratkaisupankin käyttöön päädytään, valvonnasta kertynyt tieto pitää pysyä hyödyntämään tietokannan aineiston valinnassa. Jatkotyöskentelyssä tulee tarkentaa tietokannan sisältöä ja aineiston käsittely-, valinta- ja ylläpitoprosessia sekä kuntien viranomaisten roolia. Ratkaisupankin ylläpitäminen tulisi linkittää myös parhaan käyttökelpoisen tekniikan (BAT) selvitysten valmisteluun, koska selvitysten mukaan BAT-asiakirjoja ei hyödynnetä riittävästi.

4 Sähköinen järjestelmä ja kunnat

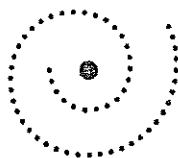
Lupamenettelyä tukeva sähköisen järjestelmän kehitystyö on lähtenyt liikkeelle valtion ympäristöhallinnon tarpeista. Tämä näkyy järjestelmän hankesuunnitelmassa. Järjestelmää on syytä kehittää alusta alkaen kuntasektorille sopivaksi ja kuntien tulee pystyä osallistumaan järjestelmän suunnitteluun. Kiireellisenä tarpeena on myös kehittää VAHTI -järjestelmää niin, että kunnat voivat tosiasiallisesti hyödyntää sitä laitosvalvonnassaan ja aluekeskukset voivat hyödyntää järjestelmää alueellisen laitosvalvonnan kokonaissuunnittelussa.

Johtaja

Harri Kallio

Ylitarkastaja

Kari Leinonen

31.3.2008

HAM-2007-J-10-82

Ympäristöministeriö
kirjaamo.ym@ymparisto.fi

Ympäristöministeriön kirje 19.2.2008 dnro YM044:00/2005

LAUSUNTO YMPÄRISTÖLUPAJÄRJESTELMÄN KEVENTÄMISEN (PROJEKTI I) LOPPURAPORTISTA

Hämeen ympäristökeskus lausuu ympäristölupajärjestelmän keventämisen loppuraportista seuraavaa.

1 Lähtökohdista ja suuntaviivoista

Ympäristölupamenettely on ympäristönsuojelulain ennakkovalvonnan pääsääntö ja on tärkeää, että jatkossakin suurin osa laitoksista säilyy täysimääräisen lupamenettelyn piirissä. Lupajärjestelmän keventäminen ja yksinkertaistaminen on tarkoituksenmukaista, mutta se tulee säästötavoitteista huolimatta pystyä toteuttamaan niin, että ympäristöhallinnon vaikuttavuus paranee. Tavoitteena tulee olla paremmin kohdentuvan ja toimeenpantavan ennakkovalvontajärjestelmän aikaansaaminen. Painopiste laitosten ympäristöasioiden ohjaamisessa tulee säilyttää ennaltaehkäisyssä ja torjunnassa jälkikäteen haittojen korjaamisen sijasta.

2 Laitosluettelon tarkistaminen

Projekti esittää, että ympäristöasetuksen laitosluetteloon tehtäisiin eräitä muutoksia. Kokonaisuutena muutosesitykset ovat perusteltuja ja tarpeellisia. Muutosesitysten jatkovalmistelu ja ympäristönsuojeluasetuksen muutos on syytä tehdä kiireellisessä aikataulussa.

Jätteen laitos- ja ammattimaisesti hyödyntävien ja käsittelevien toimintojen kunnan ja aluekeskuksen välisen toimivaltarajan nostaminen 10 000 tonniin vuodessa on erityisen kannatettavaa. Lupavelvolliset laitokset, jotka kuuluvat kemikaaliturvallisuuslain mukaisesti turvatekniikan keskuksen toimivaltaan, olisi ympäristönsuojelulain perusteella syytä olla alueellisen ympäristökeskuksen toimivallassa. Laitosluettelon kohtaa 5a on syytä myös tarkentaa niin, että pohjavesialueella sijaitsevat valmiiksi pakattujen kemikaalituotteiden astiava-

rastot säilyvät lupavelvollisuuden piirissä. Koska eräät toiminnot poistuvat lupavelvollisuuden piiristä, näiden laitosten aikaisempien ympäristölupapäätösten voimassaolosta ja valvonnasta on syytä samassa yhteydessä erikseen säätää.

3 Jätetoiminnot

Raportin mukaan monien jätetoimintojen lupamenettelyjä voidaan keventää. Tämä keventäminen on tärkeää. Jatkotyössä jätteen ammattimaisen ja laitoksen pienimuotoisen käsittelyn ennakkovalvontajärjestelmää on syytä selkeyttää ja yksinkertaistaa, koska nykyinen järjestelmä ei ole käytännössä toimiva. Lupamenettely on tarpeettoman raskas tapauksissa, jossa ympäristövaikutukset ovat vähäiset ja toiminta vakiintunutta. Kaikissa kunnissa ei ole kyety käsittelemään näitä asioita lupamenettelyssä. Jätteen käsittelyn laitoksen ja ammattimaisuuden tulkitseminen on myös hankalaa. Vähäisten jätetuotoimintojen kohdalta ennakkovalvonta tulee järjestää kevennetyissä menettelyissä.

4 Normiohjaus

Projekti esittää, että toimialoittain annettavia valtioneuvoston asetuksia valmistaisiin pienille energiatuotantoyksiköille ja polttonesteiden jakeluasemille. Esitetyssä normiohjauksen käyttöönotossa on syytä edetä varovasti ja siksi ensivaiheessa on syytä jatkaa vain pieniä energiatuotantolaitoksia koskevan normin valmistelua. Sikäli kun normeja on tarkoitus soveltaa luokitelluilla pohjavesialueille sijoittuviin toimintoihin, asia vaatii tarkempaa selvittämistä.

Normiohjauksen laaja-alaiseen käyttöönottoon ympäristöhallinnossa ei ole nykyisessä resurssitilanteessa mahdollisuuksia, koska käyttöönotto lisäisi merkittävästi jälkivalvonnan tarvetta. Normin soveltamisesta kertyneen kokemuksen perusteella voidaan vasta arvioida normiohjauksen laajentamisen mahdollisuuksia.

Polttonesteiden jakeluasemien ja muiden toimialojen kohdalla normin laatimisen sijasta on syytä valmistella toimialaa koskeva valvontaohje. Valvontaohjeiden laatiminen olisi keinona joustavampi ja kevyempi.

5 Rekisteröinti ja hyväksymismenettely

Projekti esittää, että normiohjauksen yhteydessä käytettäisiin rekisteröintimenettelyä tai uutta hyväksymismenettelyä. Näistä rekisteröintiä on pidettävä hyvin ongelmallisena menettelynä eikä se sovellu esitettyjen toimintojen ennakkovalvontaan. Näiden toimintojen arviointiin edelleen tarvitaan tapauskohtaista harkintaa. Rekisteröintimenettelyn heikkous on siinä, että se ei myöskään mahdollista täydentävien määräysten antamista, haitankärsijöiden kuulemista eikä perinteisten muutoksenhakukeinojen käyttöä.

Uuden kevennetyn hyväksymismenettelyn käyttöönottoon ei sen sijaan ole esitetty. Keventäminen kohdistuisi tällöin viranomaisen päätöksentekoon, mutta ei poistaisi tapauskohtaista harkintatarvetta. Hahmotellut menettelysäännökset vaikuttavat monimutkaisilta, raskailta ja jopa turhilta. Uudessa menettelyssä

voitaisiin hyvin noudattaa harkinnan ja tarpeen mukaan soveltuvin osin samaa menettelyä kuin ympäristölupamenettelyssä. Tällaista kevennettyä menettelyä sovelletaankin jo lupamääräysten tarkistamisessa.

6 Toiminnan olennainen muuttaminen

Projekti on aivan oikein kiinnittänyt huomiota tarpeeseen keventää lupien muuttamisen menettelyä. Nykyisin laitosten haasteena on muutosherkkyys, moniongelmaisuus ja nopeatempoisuus. Nykyisen muotoinen täysimääräinen lupamenettely luvan muuttamiseksi on osoittautunut liian kankeaksi, raskaaksi ja hitaaksi menettelyksi. Siksi muutosten hallinta tulisi järjestää joustavamaksi ja integroida se laitoksen valvontaan, erityisesti määräaikaistarkastuksiin. Lupamenettelyyn tulisi ohjata vain merkittävät muutoksikysymykset ja silloinkin harkinnan ja tarpeen mukaan käytettäisiin soveltuvin osin samaa menettelyä kuin uusien lupien käsittelyssä. Määräaikaistarkastuksissa havaittujen muutosten ohjaamiseksi valvontaviranomaisella tulisi olla mahdollisuus täydentää lupamääräyksiä päätöksellään.

7 Valvonnan kehittäminen

Projekti esittää selvittäväksi, kuinka valvonnan keinovalikoimaa voitaisiin edelleen kehittää. Selvitystyö on lämpimästi kannatettava. Nykyiset ympäristönsuojelulain säännökset ovat valvonnan osalta puutteellisia. Valvonnan keinovalikoimaa on syytä monipuolistaa, jotta laitosten valvonnan muuttuva prosessimainen luonne ja valvonnan kehittämistarpeet paremmin otettaisiin huomioon. Lupaviranomaisen ja valvontaviranomaisen toimivaltaa on syytä ennakoluulottomasti uudelleenarvioida. Lupaviranomaisen delegointimahdollisuuksia valvontaviranomaiselle tulee lisätä tarkkailukysymyksistä muihin kysymyksiin. Lisäksi lupamääräysten täydentämisen ja täsmentämisen käyttöalaa tulee laajentaa ja siirtää näiltä osin päätöksenteko valvontaviranomaiselle. Luonnollisesti hallintopakon käyttö (YSL 84 §) tulee olla valvontaviranomaisen työväline ja erillisen määräyksen antamisen mahdollisuus (YSL 85) tulee olla myös alueellisilla ympäristökeskuksilla. Liitteeseen on koottu ympäristönsuojelulain yksityiskohtaisia muutostarpeita.

Projekti esittää, että valvontasuunnitelmiin perustuva valvonta saatettaisiin maksullisesti. Tätä on pidettävä tärkeänä asia. Uudistukset tulee toteuttaa kokonaisuutena niin, että alueellisilla ympäristökeskuksilla on riittävät taloudelliset resurssit tehtävien hoitamiseen.

8 Ympäristöministeriön ohjeet

Loppuraportissa todetaan, että ympäristöministeriön ohjeita on laadittu vähemmän, mutta tarve saada lainsäädännön tulkintoihin liittyvää ohjeistusta on tiedostettu. Projekti ei kuitenkaan esitä mitään toimenpidettä ongelman ratkaisemiseksi. Ympäristöministeriön tulee panostaa välittömästi tarpeellisten ohjeiden laatimiseen.

9 Rajapinnat muuhun lainsäädäntöön

Loppuraportissa mainitaan, että integraatiotyötä ympäristönsuojelulain ja kemikaali- ja maa-ainelainsäädännön menettelyjen ja työjaon kehittämiseksi jatketaan. Tämä on kannatettavaa erityisesti maa-ainesluvan osalta. Ympäristöriskien hallinnan tehostamiseksi ympäristölupaharkintaa koskevaa säännöstä tulisi täydentää niin, että siinä voidaan ottaa huomioon myös kemikaaliturvallisuuksilain (390/2005) turvallisuusvaatimukset.

Sen sijaan loppuraportin merkittävänä puutteena on, että vesilain uudistamista ei ole lainkaan käsitelty, vaikka hankkeen asettamiskirjeessä erityisesti todetaan, että vesilain uudistus tulee ottaa huomioon hankkeen yhteydessä. Jatkossa olisi varmistettava, että ympäristönsuojelulain uudistamisen periaatteet lupamenettelyjen keventämisestä ja valvontakäytäntöjen uudistamisesta toteutuvat myös uudistuvassa vesilaissa.

Johtaja

Harri Kallio

Ylitarkastaja

Kari Leinonen

LIITE

Esityksiä ympäristönsuojelulain tarkistamiseksi

ESITYKSIÄ YMPÄRISTÖNSUOJELULAIN TARKISTAMISEKSI

YSL 5 § Yleiset velvollisuudet

Toiminnanharjoittajan yleisiä velvollisuuksia tulee laajentaa selvilläolovelvollisuudesta suunnittelu- ja huolehtimisvelvollisuuteen. Tämä selventäisi ei-lupavelvollisten laitosten jälkivalvontaa.

Pykälään tulisi lisätä: "Toiminnanharjoittajan on noudatettava toiminnan ympäristöriskit ja -vaikutukset huomioon ottaen riittävää huolellisuutta ja varovaisuutta terveys- ja ympäristöhaittojen ehkäisemiseksi. Toiminnanharjoittajan on ryhdyttävä kaikkiin tarpeellisiin toimiin haitallisten ympäristövaikutusten ja ympäristöonnettomuuksien ehkäisemiseksi ja niistä aiheutuvien seurausten rajoittamiseksi."

19 § kunnan ympäristönsuojelumääräykset

Ympäristönsuojelumääräyksiä tulisi soveltaa lähtökohtaisesti kaikkiin kunnan toimintoihin, niin kuin jätehuoltomääräyksiäkin sovelletaan. Ympäristönsuojelumääräykset antaisivat kaikkia koskevan yleistason ja näin yhdenvertaisuus toteutuisi. Nykyinen YSL:n pykälän sanamuoto on epäonnistunut ja sen soveltamisalaa tulisi laajentaa myös lupa- ja ilmoitusvelvollisiin.

YSL 19 §:ää tulisi muuttaa niin, että "jos lupapäätöksessä tai ilmoitusta koskevassa päätöksessä on kunnan ympäristönsuojelumääräyksistä poikkeavia määräyksiä, niitä sovelletaan kunnan ympäristönsuojelumääräysten asemasta."

27 § Ympäristönsuojelun tietojärjestelmä

YSL 27 §:n sisällön tulisi vastata ensiksikin nykyistä tilannetta. Tietojärjestelmän ylläpitäjiin tulee lisätä kunnan ympäristönsuojeluviranomainen. Kunnan ympäristönsuojeluviranomaisilla on jo nyt käytännön vastuu omien lupalaitosten tietojen päivittämisestä järjestelmään.

Nykyisen luettelon kohdan 2) ilmaisua - raportit ja tarkkailu - tulisi täsmentää ilmaisulla: "selvityksistä ja suunnitelmista". Nykyisen luettelon kohdan 4) ilmaisun - ympäristön tilan seurannasta ja tutkimuksista - tulisi korvata ilmaisulla: "ympäristön tilan seurannasta ja tarkkailusta".

Keskeisen tietojärjestelmän osan (VAHTI) tietosisältöä on syytä täsmentää (luettelon kohta 5).

Listaan tulisi lisätä:

- perustietoja toiminnanharjoittajista, laitoksista ja pima-kohteista
- tietoja valvonnasta ja tarkastuksista
- tietoja tarkkailutuloksista

36 § Lausunnot

Lupaprosessia voitaisiin ainakin kunnilta pyydettyjen lausuntojen osalta keventää pyytämällä pakollinen lausunto vain ympäristönsuojeluviranomaiselta (YSL 36.2 §). Pienissä asioissa myös viranhaltijan lausunto olisi riittävä.

38 § Lupahakemuksesta tiedottaminen

Lehti-ilmoitusten julkaisemisessa olisi syytä antaa lupaviranomaiselle yhä enemmän harkintavaltaa (YSL 38.1 §).

46 § Tarkkailumääräykset

Yhteistarkkailusta määrääminen tulisi antaa valvontaviranomaisen tehtäväksi (YSL 46.3 §).

55 § Luvan voimassaolo ja tarkistaminen

Lupamääräysten täydentämisen ja täsmentämisen käyttöalaa tulisi laajentaa ja siirtää näiltä osin päätöksenteko myös valvontaviranomaiselle. YSL 55.3 §:ään tulisi lisätä sana valvontaviranomainen. Lisäksi pykälään tulisi lisätä uusi momentti, joka mahdollistaisi valvontaviranomaiselle määräaikaistarkastuksissa havaittujen muutosten ohjaamisen täydentävillä lupamääräyksillä.

YSL 84 § Rikkomuksen tai laiminlyönnin oikaiseminen

Nykyisin ns. lupalaitoksissa hallintopakon käyttäminen kuuluu lupaviranomaiselle. Määräys on syytä selkeyttää niin, että hallintopakon käyttäminen kuuluu valvontaviranomaiselle. 84 §:n 1 momentin alusta tulisi poistaa sanat: "lupaviranomainen tai" ja poistaa 2 momentti kokonaan.

Ilmansuojelu- ja meluasioiden käsittely perustuu pitkälti naapuruussuhdelain immissiokieltoon. Nykyisin kielto toimii vain luvanvaraisuuskynnyksenä YSL:ssä. Naapuruussuhdelaista puuttuvat valvontapykälät. YSL 84 §:ää tulisi kehittää niin, että hallintopakko voisi tulla sovellettavaksi myös immissiokiellon rikkomistilanteissa.

85 § Määräys pilaantumisen ehkäisemiseksi

Yksittäisen määräyksen anto-oikeus tulee ulottaa myös alueellisille ympäristökeskuksille. Ensimmäiset sanat tulisi korvata ilmaisulla "valvontaviranomainen".

Käytännön valvontatyön helpottamiseksi tällaisen yksittäisen määräyksen antamisen mahdollisuus tulisi koskea myös luvanvaraista toimintaa, siltä osin kun asiaa ei ole käsitelty lupapäätöksessä. Etenkin suurissa laitoksissa tällaisen joustavan menettelyn tarve on suuri. On paljon tapauksia, jossa muutoshakemuksen vaatiminen on aivan liian raskas menettely sekä toiminnanharjoittajan ja viranomaisen kannalta. Itse asiassa olennaisen muutoksen kynnyks ei useinkaan ylity, mutta asia vaatisi ympäristöviranomaisen ohjausta. Siksi valvontaviranomaisella tulisi olla mahdollisuus antaa tarvittaessa yksittäinen määräys havaittujen puutteiden poistamiseksi määräaikaistarkastusten yhteydessä. Pykälä tulisi kirjoittaa niin, että "määräys voi koskea luvanvaraista toimintaa, jos lupaa myönnettäessä asiaa ei ole ennakoitu eikä kyse ole 28 §:n 3 momentin mukaisesta tilanteesta (olennainen muutos)."

YSL 89 § Viranhaltijan väliaikainen määräys

Nykyisin viranhaltijalla on poikkeuksellisissa ja kiireellisissä tilanteissa kovin vähän mahdollisuuksia ohjata toiminnanharjoittajaa poikkeustilanteiden hoitamiseen. Valtion viranomaisilta välittömien määrä-

ysten antamisen mahdollisuus puuttuu kokonaan. Pykälä tulisi kirjoittaa kokonaan uudestaan. Sen tulisi sisältää erityisesti 62 §:n mukaisten tilanteiden välitön hoitaminen.

YSL 94 § Toiminta rikosasiassa

Ympäristönsuojelulaista puuttuu huomatus-sana. Hallinnossa kuitenkin yleisesti käytetään kirjallista huomautusta, kun kyseessä on lievä rikkomus, joka ei edellytä asian ilmoittamista poliisille. Myös EU:lle raportoidaan huomautusten määrää. Asian selkeyttämiseksi 94 §:n 1 momenttiin tulisi lisätä lause: "Mikäli ilmoitus poliisille saadaan jättää tekemättä, valvontaviranomainen voi antaa teosta tai laiminlyönnistä huomautuksen."

Alueellisen ympäristökeskuksen puhevalta kaikissa sen toimivaltaan kuuluvissa rikosasioissa on turvattava. Nykyisten säännösten puutteesta kertoo korkeimman oikeuden ennakkopäätös (KKO 2006:74), jossa todetaan, että alueellinen ympäristökeskus ei ole luonnonsuojelurikoksissa asianomistaja.

102 § Ilman laadun turvaaminen

Ilmansuojelulaissa ilman pilaantumisen vaaraa aiheuttavan toiminnanharjoittajan velvollisuutena oli mahdollisuuksien mukaan huolehtia ilman pilaantumisen ehkäisemisestä (ISL 7 §). Vastaava velvollisuus tulisi palauttaa ympäristönsuojelulakiin sellaisessa muodossa, että hallintopakkoa on mahdollista käyttää säännöksen nojalla. Esimerkiksi ympäristönsuojelulain 102 §:ään voitaisiin lisätä tätä koskeva momentti.

103 § Jätevesien yleinen puhdistamisvelvollisuus

Vesiensuojelun valvonnan tehostamiseksi jätevesien käsittelyvelvollisuutta (103 §:n 1 mom) on tarkennettava. Käsittelyvelvollisuus tulee koskea kaikenlaisia haitallisia aineita sisältäviä vesiä, kuten likaantuneita hulevesiä.

Ym Kirjaamo

Lähettäjä: Leinonen Kari
Lähetetty: 31. maaliskuuta 2008 13:42
Vastaanottaja: Ym Kirjaamo
Kopio: Liikanen Maritta
Aihe: 2 lausuntoa ympäristölupajärjestelmähankkeesta

Liitteet: lausunto2008_ham_proj3.doc; lausunto2008_ham_proj1.doc

lausunto2008_ lausunto2008_
m_proj3.doc (7m) m_proj1.doc (9m)

Ohessa kaksi Hämeen ympäristökeskuksen lausuntoa ympäristöministeriöön.

Kari Leinonen
Hämeen ympäristökeskus, Lahti, Kauppakatu 11 C, PL 29, 15141 LAHTI
puh. 040 8422 684, telekopio (Lahti) 020 490 3950
sähköposti: kari.leinonen@ymparisto.fi